

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3079/2020. (III. 18.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 20. § (5) bekezdés *b*) pontjának „az adózóban közvetlenül vagy közvetett módon ötven százalékot meghaladó szavazati joggal nem rendelkező” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdés alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 20. § (5) bekezdés *b*) pontjának „az adózóban közvetlenül vagy közvetett módon ötven százalékot meghaladó szavazati joggal nem rendelkező” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozó kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság „az Abtv. 28. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve” a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 109.K.27.855/2018/8. számú ítélete alkotmányosságát is vizsgálja meg, illetve semmisítse meg azt. Indítványának kiegészítésében az indítványozó azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság „az Abtv. 28. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve” a Kúria Kfv.V.35.335/2019/2. számú végzése alkotmányosságát is vizsgálja meg, illetve állapítsa meg „az alaptörvény-ellenesség tényét”.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzményeként az indítványozó végrehajtói iroda keretében önálló bírósági végrehajtói tevékenységet kívánt folytatni, ezért 2018. július 17-én adószám megállapítása iránti kérelmet nyújtott be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Békés Megyei Adó- és Vámigazgatóságánál. Az elsőfokú adóhatóság 2018. július 19-én kelt határozatával az adószám megállapítását az Art. 19. §-ára történő hivatkozással megtagadta. Az elsőfokú adóhatóság az akadály okaként egyrészt arra hivatkozott, hogy az indítványozó egy gazdasági társaságban 50%-ot meg nem haladó szavazati joggal rendelkező tag volt, de ennek a gazdasági társaságnak az adószáma 2015. április 25-én jogerősen törölni került. Másrészt az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy az indítványozó egy további gazdasági társaságban egyedüli tag volt, és ennek a gazdasági társaságnak az adószámát is jogerősen törölték 2016. május 28-án (a 2014. évi beszámoló közzétételi kötelezettségének elmulasztása miatt). Ezt követően az indítványozó kimentési kérelmet terjesztett elő az elsőfokú adóhatóságnál, amit a hatóság 2018. augusztus 14-én kelt határozatával bíralt el. Az elsőfokú adóhatóság az indítványozó kimentési kérelmét összességében elutasította: a kérelemnek az egyik gazdasági társaság tekintetében ugyan helyt adott, de a másik gazdasági társaság tekintetében elutasította azt.
- [3] Az indítványozó az elsőfokú adóhatóság 2018. augusztus 14-én kelt határozatával szemben fellebbezett. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 2018. október 15-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az elutasítás indoka lényegében az volt, hogy az Art. – egymással együttesen alkalmazandó – 20. § (3) és (4) bekezdése az indítványozó ügyében nem alkalmazható a tagi jogviszonyára tekintettel, emellett pedig 20. § (5) bekezdésének alkalmazása azért kizárt, mert az indítványozó tagi részesedése a másodikként megjelölt gazdasági társaságban meghaladta az 50%-ot. Ebből adódóan nincs szükség az indítványozó magatartásának további vizsgálata arra vonatkozóan, hogy az adott helyzetben tőle elvárható módon járt-e el, illetve az adószám törlése neki felróható volt-e.

- [4] Ezt követően az indítványozó bírósághoz fordult, keresetét a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 109.K.27.855/2018/8. számú ítéletével elutasította. Az indítványozó a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 109.K.27.855/2018/8. számú ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, de a Kúria Kfv.V.35.335/2019/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.
- [5] Az indítványozó a Kúria döntését követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó álláspontja szerint az Art. 20. § (5) bekezdés *b*) pontjának sérelmezett rendelkezése sérti a jogállamiság elvét [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés], a vállalkozás szabadságához és a foglalkozás szabad megválasztásához való jogot [Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés], a jogforrások hierarchia elvét [Alaptörvény T) cikk (3) bekezdés], valamint a jogorvoslati jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés]. A kifogásolt bírói döntések kapcsán hivatkozott továbbá a tisztességes eljárásról való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] sérelmére is.
- [6] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [7] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani, mégpedig az Abtv. 53. § (2) bekezdésének megfelelően az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az Abtv. 55. § (4) bekezdés *a*) pontja értelmében az indítvány nem kerül érdemi elbírálásra, ha az indítványozó az indítvány előterjesztésére a törvényben meghatározott határidőt elmulasztotta. Az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *d*) pontja alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasítja, ha az indítvány elkésett és az indítványozó igazolási kérelmet nem terjesztett elő.
- [8] A jelen esetben az indítványozó a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.855/2018/8. számú ítéletét 2019. március 28-án, a Kúria Kfv.V.35.335/2019/2. számú végzését 2019. június 24-én elektronikus úton vette át. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszát ezt követően, 2019. augusztus 23-án elektronikus úton terjesztette elő, majd az Alkotmánybíróság felhívására kiegészített alkotmányjogi panaszát elektronikus úton 2019. október 18-án terjesztette elő.
- [9] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszát az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján nyújtotta be, az Art. 20. § (5) bekezdés *b*) pontjának az adóhatóság határozatában, illetve a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében alkalmazott rendelkezését sérelmezve. Az Art. érintett rendelkezését a Kúria nem alkalmazta a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzésében az indítványozóval szemben, mivel annak alkalmazására a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.855/2018/8. számú ítéletével lezárt eljárásban került sor. Az indítványozónak ezért az Art.-t támadó alkotmányjogi panaszát az érintett rendelkezést alkalmazó, az alapügyet érdemben befejező döntést követően kellett volna előterjesztenie; alkotmányjogi panasz akkor felelt volna meg az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglaltaknak, miszerint az alkotmányjogi panaszt – az indítványozónak sérelmet okozó jogszabály alkalmazása miatt – a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet előterjeszteni. Következésképpen a jelen esetben az indítványozó az Art. 20. § (5) bekezdés *b*) pontjának az adóhatóság határozatában, illetve a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében alkalmazott rendelkezését sérelmező panaszát határidőn túl terjesztette elő.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság „az Abtv. 28. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve” a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 109.K.27.855/2018/8. számú ítélete, illetve a Kúria Kfv.V.35.335/2019/2. számú végzése alkotmányosságát is vizsgálja meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Abtv. 28. §-ára való hivatkozás nem minősül önálló indítványi elemnek, így nem dönt külön e kérelem befogadása tárgyában {3161/2014. (V. 23.) AB végzés, Indokolás [14]; 3222/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [15]}. Az Alkotmánybíróság ezért jelen indítvány esetében sem vizsgálta az Abtv. 28. §-ára alapozott másodlagos kérelem befogadhatóságát.

[11] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 55. § (4) bekezdés a) pontja, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdés d) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. március 3.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1396/2019.

